

МИТАР МИШО НИНКОВИЋ

АЛЕКСАНДРА МИЛОШЕВИЋ

ВЕСЕЛО ДВОРИШТАНЦЕ

МИТАР МИШО НИНКОВИЋ

АЛЕКСАНДРА МИЛОШЕВИЋ

ВЕСЕЛО ДВОРИШТАНЦЕ

Београд, 2020.

Има један вртић,
а то је баш мој,
има много играчака
не зна им се број.

По њему скакућу
на све четири стране
плишане животиње
са бакине фарме.

У вртићу кажу
расту мали људи
који морају знати
животињске ћуди.

Замолила дечица
учитељицу своју
мислећи да је у реду
да им она опише плишаног
меду.

Учитељица је предложила
да уз музiku тиху
слушамо о животињама
песмице у стиху.

Слушали смо песмице
о мајмуни, пчелици и роди,
чак и о жапцу
што скаче по води.

Поучно је било
како миш једе сир
док мачак спава,
и да крава даје млеко
а не нека справа.

Интересантно је знати
да овца има вуну,
а кокошка јаје,
пчела скупља мед
а куца на фарми заводи ред.

Раном зором на врх плота
петао виче, кукуриче,
крила шири ка небу и гори,
радује се свакој новој зори.

Ишетале у двориште
кокошке, пилићи и птице,
очекујући храну
од Олге девојчице.

"Коко-да-коко-да у име свих",
захвали се кокошка,
те оде до сеника
да тамо кокодаче
и снесе једно јаје
за Олгине колаче.

Помиловала девојчица
и кокошку и петла,
у руку узе јаје,
а под руку умиљато маче
и оде код баке
да спрема колаче.

За колаче треба нам
и шерпица млека,
иди, види где то оде
наша крава Јелка.

На пашњаку иза фарме
шетала се крава
свуд око зелени се
тек изникла трава.

Пасе Јелка, пасе траву
и од среће блиста,
диви јој се и скакавац
с роснога листа.

Кад се Јелка наједе,
легне, пружива и чека
да напуни дечици
по флашицу млека.

Деца воле пити млеко
познато је свима,
ал' без краве не би било
ни млека ни сира.

Ишетао у двориште
девојчицин тата,
а са собом повео
њеног млађег брата.

Радознао бата,
пита тату свашта ,
све што му налаже
разбуктала машта.

"Од чега се прави цемпер",
упитао бата.
"Па од вуне овце Белке",
одговори тата.

"А где живи овца Белка",
радознао је бата.
"Па на фарми међ' овцама",
одговори тата.

"А шта једу овце, тата",
радознао је бата.

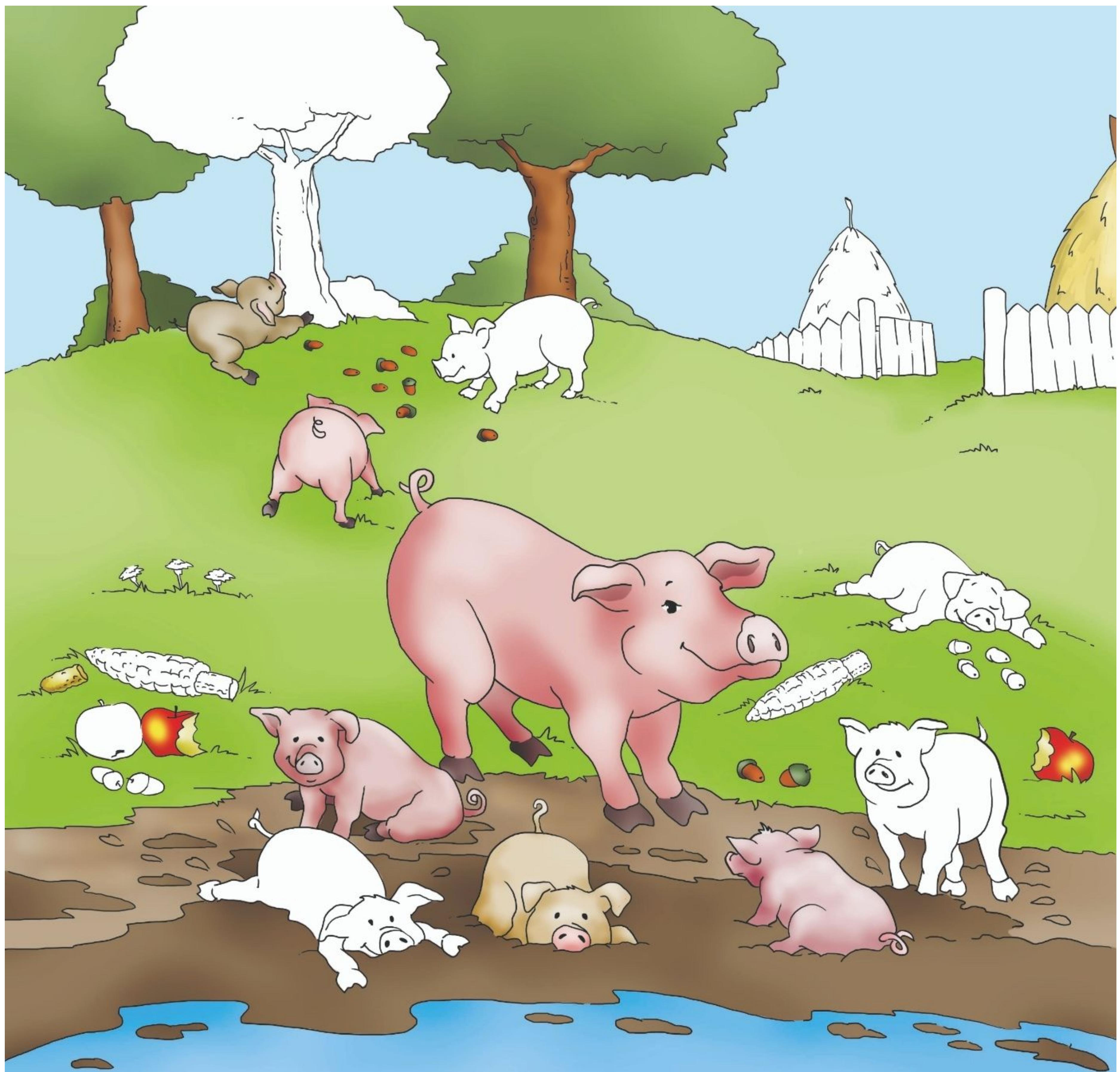
"Једу сено, пасу траву",
одговори тата.

"Како се зове много оваца",
упита бата.

"Зове се стадо",
одговори тата.

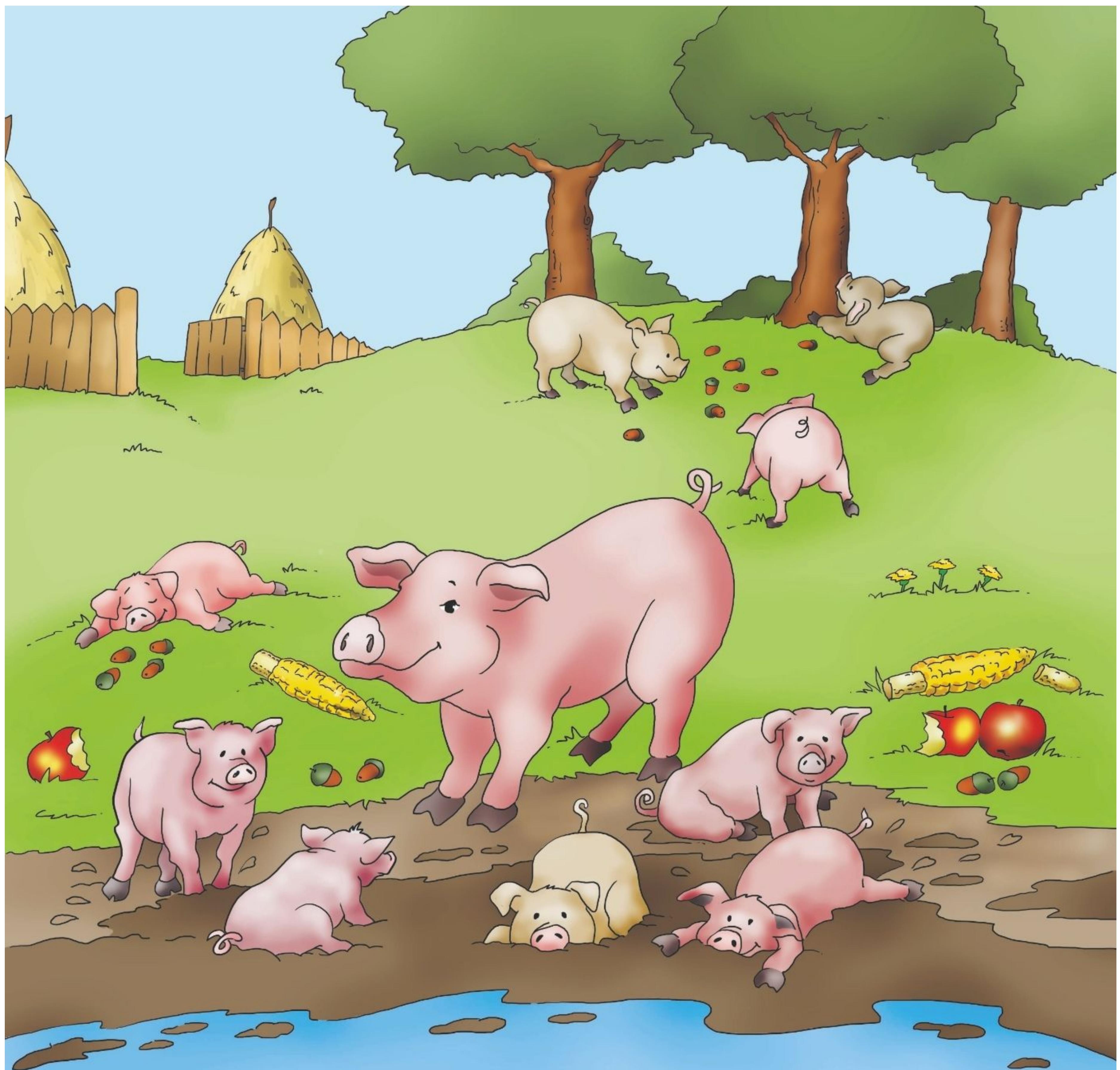
"Шта још даје овца Белка",
упита сека.

"Даје мало бело јагње
и шољицу млека."

У том кроз двориште
у пуноме трку
свиња и прасићи
направише фрку.

А кад зађу у шуму,
ето правог мира,
не гроκћу већ ћуте
најели се жира.

Њушку имају као лепезу
и њом рове,
зуби су им велики,
а зову се кљове.

Ваљају се по блату
чудне неке расе
зато мама каже:
"Прљав си ко прасе."

Има један коњ
много јак и снажан,
понекад је, другари,
поносан и важан.

На фарми је радио
све могуће ствари,
а за њега данас
баш нико не мари.

Победник је био
свих могућих трка,
хиподромом се вијорила
његова грива мрка.

По цело преподне
орао би бразду,
а по подне у кочијама
вукао газду.

Не може више да вуче,
ноге га не држе,
лежи у хладовини
и са сетом рже.

Препустио се судбини,
као да не мари
што га девојчица по грави
чешља и тимари.

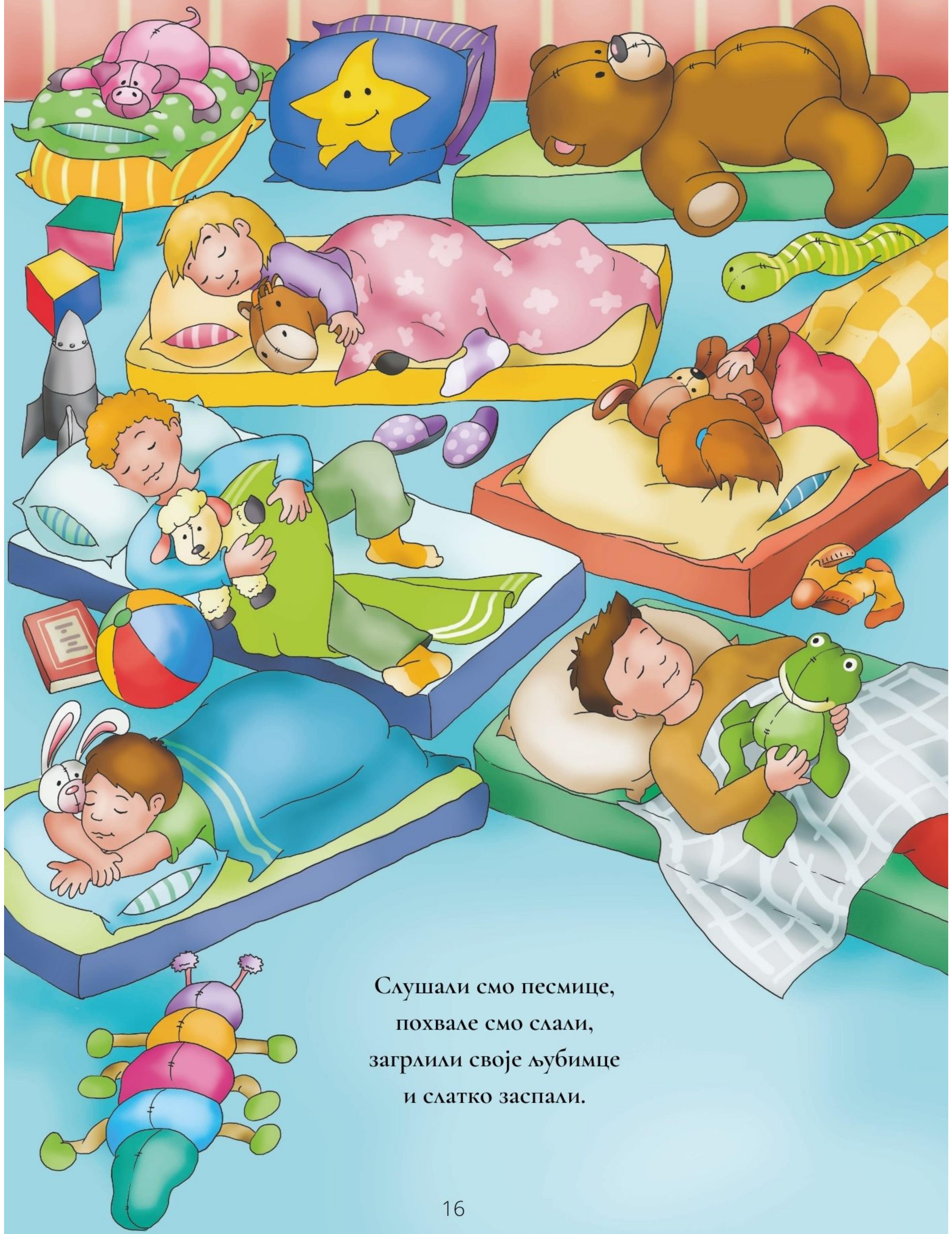
Зеку малог
замолила мати
да оде у башту
шаргарепе брати.

Узео је зека корпу,
трчао кроз поље
могао би мало одморити
кад размисли боље.

Предиван је дан,
на његову срећу,
одмориће се мало
спавајући у цвећу.

У сред поља под печурком
заспао је зека,
испод њега у долини
жуборила је река.

Слушали смо песмице,
похвале смо слали,
загрлили своје љубимце
и слатко заспали.

